

Arrest

nr. 281 604 van 8 december 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partijen die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 23 november 2021 en hebben op 23 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van de verzoekende partijen op 28 februari 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). De verzoekende partijen werden elk afzonderlijk op het CGVS gehoord op 5 mei 2022.

Op 23 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerste bestreden beslissing die in hoofde van de eerste verzoekende partij genomen werd, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...) 1988 geboren in San Juan Nonualco in het departement La Paz. U bent hier altijd blijven wonen. U bent samen met twee van uw broers opgevoed door uw overgrootouders aangezien jullie moeder niet naar jullie omkeek. Na uw middelbare studies bent u aan de universiteit in de hoofdstad San Salvador boekhouden gaan studeren. In 2017 behaalde u het diploma van licentiaat in boekhouden. U heeft tijdens uw studies FDCBG (CG: X en O.V.nr.: X) leren kennen, met wie u op 11 juli 2020 in het huwelijk trad. Vanaf 2014 bent u beginnen werken als boekhouder/auditeur bij verschillende bedrijven. U bent dit blijven doen tot uw vertrek uit El Salvador. Uw echtgenote werkte eveneens als boekhouder, onder andere in een universiteit waar ze instond voor alles wat te maken had met belastingen. Op 1 oktober 2021 zouden omstreeks 19.00 uur twee mannen hebben aangeklopt bij jullie thuis. U zou naar buiten zijn gegaan. Eén van de twee mannen zou u hebben aangesproken. Hij liet u weten dat u en uw echtgenote drie dagen de tijd hadden om jullie huis te verlaten, zo niet zou hij jullie beiden vermoorden. Hij zou hierbij een pistool hebben laten zien vanonder zijn t-shirt. Vervolgens zouden de twee mannen weggegaan zijn in de richting van de wijk Miramar waardoor u ervan uitging dat het bendeleden waren van de bende 18. U zou naar binnen zijn gegaan en uw echtgenote hebben ingelicht. Jullie zouden vervolgens besloten hebben jullie huis diezelfde avond nog te verlaten. Jullie zouden eerst nog jullie laptops en wat kledij bij elkaar gezocht hebben en vervolgens naar het huis van uw schoonmoeder in San Salvador gereden zijn. Onderweg zou uw echtgenote naar haar moeder gebeld hebben om haar te zeggen dat jullie onderweg waren naar haar. Eens bij haar aangekomen, zouden jullie haar hebben ingelicht over hetgeen jullie was overkomen. Uw twee schoonzussen die ook nog in het huis van uw schoonmoeder wonen, zouden later die avond ook zijn ingelicht door jullie beiden. De volgende ochtend zou u een aangifte hebben gedaan van het incident in het politiekantoor van Zacatecoluca in het departement La Paz. U zou een telefoonnummer en een dossiernummer gekregen hebben zodat u zich kon informeren over de stand van zaken. In de weken die hierop volgden, zouden u en uw echtgenote in het huis van uw schoonmoeder gebleven zijn en van hieruit naar jullie respectievelijke werkplaatsen gereden zijn. U zou telkens eerst uw echtgenote hebben afgezet aan haar werk om vervolgens naar uw werk te gaan. U zou regelmatig hebben geïnformeerd bij de politie naar de stand van zaken. Men liet u telkens weten dat het dossier overgemaakt was aan het parket. Toen u op 17 november 2021 nog een keer belde, zou u van de agent aan de lijn te horen gekregen hebben dat jullie geluk hadden dat jullie nog in leven waren. U zou hierop zeer verontwaardigd gereageerd hebben en gevraagd hebben of u de naam en de gegevens van de desbetreffende agent kon verkrijgen zodat u deze ongepaste reactie kon rapporteren bij zijn overste. Hierop zou deze agent de verbinding verbroken hebben. Op 19 november 2021 zou u 's morgens samen met uw echtgenote naar jullie werk gereden zijn. Nadat u uw echtgenote had afgezet, zou u met de wagen naar uw werk gereden zijn. Toen u ter plekke aankwam en uw wagen wilde parkeren, zou u de pas zijn afgesneden door een moto met daarop twee mannen. Eén van hen, die u herkende als één van de twee bendeleden die u op 1 oktober hadden bedreigd, zou naar u gegaan zijn en geprobeerd hebben de deur van uw wagen te openen. Toen hij hierin niet slaagde, zou hij zijn pistool genomen hebben en het op uw hoofd gericht hebben. Hij zou de trekker overgehaald hebben maar het pistool werkte niet. Hierop zou u zijn beginnen te claxonneren zodat u de aandacht van de bewakers van uw werk zou trekken. De twee mannen zouden vervolgens nog een cementblok op uw wagen gegooid hebben en vervolgens weggegaan zijn toen ze opmerkten dat de bewakers ter plekke kwamen. Nadat u gekalmeerd was, zou u vervolgens naar het werk van uw echtgenote gereden zijn. U zou haar opgebeld hebben om naar buiten te komen en zou haar uitgelegd hebben wat u zonet was overkomen. Jullie zouden vervolgens naar het huis van uw schoonmoeder gereden zijn. Hier zouden jullie besloten hebben zo snel mogelijk uit El Salvador te vluchten. Op 22 november 2021 namen jullie een vlucht van El Salvador naar Spanje. Vanuit Spanje zouden jullie vervolgens verder gereisd zijn naar België, waar jullie op 23 november 2021 aankwamen. Op 25 november 2021 dienden jullie in België een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart en uw paspoort. Verder nog kopijen van de volgende documenten: de klacht die u indiende op 2 oktober 2021, een brief van uw advocaat in El Salvador om deze klacht te laten certificeren, de vliegtuigtickets van jullie reis naar België, de notariële akte van jullie huis, universitaire diploma's, documenten in verband met uw werk waaronder een loonafschrift en een werkbadge, uw huwelijksakte, algemene nieuwsberichten in verband met de wijken waar jullie woonden, de vliegtuigtickets en de hotelreservaties voor jullie in 2020 omwille van COVID 19 geannuleerde huwelijksreis en tenslotte nog een foto van uw beschadigde auto.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging werd geïdendeerd. Uit uw verklaringen blijkt dat u op 1 oktober 2021 werd benaderd door twee bendeleden van de bende 18 die van jullie eisten om jullie huis te verlaten. Op 19 november 2021 zouden twee bendeleden u om het leven hebben proberen te brengen toen u zich in de buurt van uw werk parkeerde 102-109). U toonde op geen enkel moment aan in El Salvador geïdendeerd te zijn omwille van een (toegeschreven) politieke opvatting of opinie. Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing of poging tot ontvoering, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Voorts zijn er enkele opvallende verklaringen en bovendien enkele opvallende tegenstrijdigheden in de verklaringen van u en uw echtgenote, die maken dat er aan uw asielrelaas slechts weinig geloof kan worden gehecht. Volgend op de bedreigingen van 1 oktober 2021 zouden u en uw echtgenote enkele spullen zoals kledij en laptops hebben bijeengezocht en het huis hebben verlaten. Gevraagd of u buiten de laptops en kledij nog iets anders had meegenomen, antwoordde u dat dit niet het geval was. Toen u vervolgens werd gevraagd of jullie jullie paspoorten dan niet meenamen, antwoordde u hierop negatief. U werd vervolgens gevraagd hoe jullie het dan later geregeld hebben om alsnog jullie paspoorten te bekomen om naar het buitenland te reizen gelet op het feit dat jullie stellen dat jullie na 1 oktober nooit meer zouden zijn teruggekeerd naar jullie huis. U antwoordde hierop opmerkelijk genoeg dat jullie beiden jullie paspoorten op jullie respectievelijke werkplaatsen bewaarden. Gevraagd naar de reden hiervan antwoordde u dat u op uw werk departementshoofd was en dat u in die hoedanigheid soms het land diende te verlaten. Bij uw echtgenote zou het te maken gehad hebben met het feit dat ze nog een masterdiploma aan het behalen was en dat ze hiervoor haar identiteitsdocumenten nodig had. Deze uitleg doet de wenkbrauwen fronsen. Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had u overigens laten optekenen nooit eerder gebruik te hebben gemaakt van uw paspoort. U had het paspoort enkel gebruikt om naar Europa te reizen in november 2021. U gaf wel aan dat u in 2018 van plan was een toeristische reis naar Costa Rica te maken maar dat deze niet is doorgegaan. Verder zouden jullie ook in 2020 een huwelijksreis hebben gepland maar deze werd omwille van COVID19 geannuleerd. Van reizen met uw paspoort in het kader van uw werk was er evenwel helemaal geen sprake (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 7-15). Toen u later tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd hoe jullie aan jullie paspoorten zijn geraakt na het incident van 19 november 2021, waarbij jullie beiden onmiddellijk besloten om niet meer terug te keren naar jullie werkplaatsen en zo snel mogelijk naar het buitenland te vluchten, iets wat jullie ook effectief deden op 22 november 2021, verklaarde u dat u uw broer de opdracht had gegeven om beide paspoorten te gaan ophalen op jullie respectievelijke werkplaatsen. Uw broer zou op de dag van jullie vertrek, meer bepaald

in de voormiddag, de beide paspoorten zijn gaan afhalen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 197-203). Deze door u geschetste gang van zaken is op zich opmerkelijk te noemen. Blijkt bovendien dat uw echtgenote een heel andere versie van de feiten weergaf in verband met jullie paspoorten. Zij liet namelijk optekenen dat jullie op 1 oktober 2021 jullie paspoorten wél van thuis uit mee hadden genomen toen jullie na het incident hadden besloten jullie huis te verlaten. Uw echtgenote stelt dus in strijd met u dat jullie paspoorten zich thuis bevonden en dat jullie ze op het moment dat jullie het huis verlieten met zich meenamen. Geconfronteerd met uw verklaringen repliceerde ze slechts dat u zich had vergist en bleef zij volhouden dat de paspoorten gewoon thuis lagen en dat jullie deze hebben meegenomen op 1 oktober 2021 (zie notities persoonlijk onderhoud 2124072B, vragen 75-85). Het feit dat jullie flagrant tegenstrijdige verklaringen afleggen over jullie paspoorten en hoe jullie deze hebben kunnen bekomen, ondermijnt in grote mate jullie beider geloofwaardigheid en roept vragen op bij jullie bewering op 1 oktober halsoverkop jullie woning te hebben moeten verlaten. Jullie vlucht na de bedreigingen op 1 oktober 2021 deed jullie 's avonds bij uw schoonmoeder aankomen. Jullie zouden haar meteen hebben ingelicht over hetgeen jullie was overkomen. Uw twee schoonzussen waren op dat moment in hun kamers. Later zouden jullie hen eveneens hebben ingelicht maar op een iets minder expliciete manier. Jullie zouden niet gezegd hebben dat men ermee had gedreigd jullie te zullen vermoorden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 143-150). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat haar zussen al meteen aanwezig waren in de ruimte op het moment dat jullie aan uw schoonmoeder vertelden wat jullie eerder die avond was overkomen. Het was aldus evenmin nodig om hen later het nieuws nog eens te vertellen op een minder expliciete manier, zoals u stelt. Uw echtgenote werd geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen. Zij bleef volhouden dat haar versie de juiste was (zie notities persoonlijk onderhoud 2124072B, vragen 86-93). Ook dit is zeer opmerkelijk en ondermijnt verder jullie geloofwaardigheid. In verband met het incident van 19 november 2021 legde u volgende opmerkelijke verklaringen af. Nadat één van de twee benedeleden u had proberen dood te schieten, maar hier niet in slaagde, zou u zijn beginnen te claxonneren om de aandacht te trekken van onder meer de bewakers van uw werk. Hierop zouden deze laatsten naar buiten zijn gekomen waarna de twee benedeleden weggingen en nog snel een cementblok op uw wagen gooiden. U werd gevraagd hoe de bewakers die ter plekke waren gekomen, reageerden. U antwoordde hierop dat ze helemaal niet reageerden. Ze zouden zelfs niets gezegd hebben. U werd erop gewezen dat dit toch wel zeer opmerkelijk is. Ze waren immers getuige van een incident waarbij één van de werknemers van de werkplaats die zij dienden te bewaken net ontsnapt was aan een moordpoging. Dat zij dan helemaal niet zouden reageren en zelfs niet zouden hebben gevraagd hoe het met u gesteld was, is weinig geloofwaardig. Uw uitleg als zouden ze niet hebben gereageerd omdat u uw wagen had geparkeerd buiten de paring van het bedrijf waardoor het incident strikt genomen niet binnen het bedrijf had plaatsgevonden, is weinig overtuigend te noemen. Evenzeer opmerkelijk is dat u nog laat optekenen dat de bewakers naar buiten zijn gekomen omdat ze de impact van het pistool hadden gehoord, hoewel u eerder duidelijk had verklaard dat het pistool niet werkte, waardoor mag aangenomen worden dat het overhalen van de trekker niet vanop een afstand zou gehoord worden. U had in dit verband overigens eerder verklaard dat u de aandacht van de bewakers had getrokken door te claxonneren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 182-189). Wat er ook van zij, ook in dit verband legden jullie tegenstrijdige verklaringen af. Uw echtgenote verklaarde immers dat zij van u had vernomen dat de bewakers bij u hadden geïnformeerd of alles goed was met u. Uw echtgenote werd erop gewezen dat dit inderdaad een logische reactie zou geweest zijn, maar ze werd er vervolgens op gewezen dat u uitdrukkelijk had verklaard dat de bewakers helemaal niets tegen u zouden gezegd hebben na afloop van het incident van 19 november 2021. Uw echtgenote lichtte hierop toe dat de bewakers door het lawaai naar u waren gekomen en u wel degelijk hadden benaderd (zie notities persoonlijk onderhoud, 2124072B, vragen 109-111). Vervolgens is het opmerkelijk dat jullie geen aangifte hebben gedaan van het incident dat u op 19 november 2021 zou zijn overkomen en dat onlosmakelijk samenhangt met het incident van 1 oktober 2021. U zou immers op 19 november 2021 één van de twee benedeleden herkend hebben van de keer dat u op 1 oktober 2021 werd bedreigd. Dit is des te opmerkelijker aangezien u in El Salvador een advocaat heeft geëngageerd om jullie belangen in verband met deze zaak verder te behartigen. Deze advocaat zou zijn ingeschakeld om de klacht die u had ingediend op 2 oktober te laten certificeren (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 2-4). U werd gevraagd wat hiervan de reden was. U antwoordde dat het geen zin had omdat naar aanleiding van de eerste klacht al duidelijk gebleken was dat het gerecht in El Salvador niet in actie schoot. Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is immers onbegrijpelijk dat u enerzijds een advocaat engageert om uw belangen met betrekking tot deze problemen verder te kunnen behartigen op het moment dat u zich in het buitenland bevindt, maar dat u het anderzijds onnodig vindt om een aangifte te doen van het tweede incident hoewel dit dus samenhangt met het eerste incident, zogenaamd omdat u geen vertrouwen heeft in het gerecht van El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 205-212). Uw echtgenote werd hier eveneens mee geconfronteerd. Zij verklaarde dat wanneer de twee mannen zouden opgepakt worden hen nog bijkomende feiten ten laste konden gelegd worden (zie notities persoonlijk onderhoud 2124072B, vragen 131-133). Deze uitleg van uw echtgenote kan evenmin overtuigen. Het is immers allerm minst duidelijk

waarom men pas na de arrestatie van de mannen hen bijkomende feiten zou kunnen ten laste leggen. Tot slot is het opmerkelijk dat u noch uw echtgenote weten wat er precies met jullie huis is gebeurd. U verklaarde hierover enkel dat het leeg staat (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 132). Uw echtgenote werd hierover meer omstandig bevraagd. Ze verklaarde dat er niemand in woont. Ze werd vervolgens gevraagd of het dan niet in beslag was genomen door de bendeleden die van jullie hadden geëist om het huis binnen de drie dagen te verlaten. Ze verklaarde hierop dit niet te weten en dat dit soort informatie door de politie dient nage trokken te worden. Zij werd erop gewezen dat u daar uw hele leven heeft gewoond en dat u aldus over een uitgebreid netwerk van bure n en kennissen moet beschikken, bij wie u zich dus hierover zou hebben kunnen informeren. Uw echtgenote verklaarde hierop dat bij dergelijke feiten mensen geen informatie durven te geven uit angst. Op de vraag of u volgens haar hierover enig initiatief heeft genomen om bij de bure n of kennissen te informeren, antwoordde zij dit niet te weten (zie notities persoonlijk onderhoud 2124072B, vragen 136-140). Dat jullie hierover niet meer concrete informatie kunnen geven, doet verder twijfels rijzen over jullie geloofwaardigheid. Omwille van bovenstaande redenen wordt geen geloof gehecht aan uw asielrelaas. Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan tenslotte aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken

gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf> en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens, de diploma's die u behaalde, het werk dat u heeft gedaan, het huwelijk dat u bent aangegaan met FDCBG, de vliegtuigreis die jullie naar België hebben gedaan en de huwelijksreis die jullie in 2020 hadden gepland. Deze zaken staan hier niet ter discussie. Over de kopij van de klacht die u voorlegde en hiermee samenhangend de brief van uw advocaat om deze kopij te certificeren dient te worden opgemerkt dat kopijen geen bewijswaarde hebben omdat de authenticiteit van het originele document niet kan worden nagegaan. Kopijen kunnen enkel weerhouden worden in het geval van geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. Bovendien kan hier in de marge nog worden opgemerkt dat u nergens in deze aangifte uitdrukkelijk het vermoeden heeft uitgedrukt dat de twee mannen die u hadden bedreigd, behoorden tot de bende van 18 zoals u op het CGVS wel verklaarde. Toen u werd gevraagd of u dit ook had verklaard op het politiebureau en of dit in het PV was opgenomen, antwoordde u bevestigend. U werd ermee geconfronteerd dat dit nochtans niet bleek uit het 'relato des hechos'. Toen u het vervolgens nalas, gaf u toe dat het niet uitdrukkelijk was vermeld maar wel dat de mannen naar de wijk Miramar gingen waardoor men kon afleiden dat ze tot de bende 18 behoorden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 172-178). Dat u klaarblijkelijk de inhoud van de door u ingediende aangifte niet zo goed kent hoewel het document het enige concrete document is ter staving van uw beweerde problemen in El Salvador, doet verder twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid. De kopij van de foto van uw beschadigde auto heeft evenmin enige bewijswaarde. Er kan immers geen uitsluitel gegeven worden over de vraag aan wie deze auto toebehoorde en evenmin over de precieze omstandigheden binnen dewelke deze schade tot stand is gekomen. De door u ingediende internetartikels over de wijken in de buurt van waar u woonde in El Salvador betreffen algemene informatie over de onveilige situatie aldaar maar hebben geen betrekking op jullie persoonlijke problemen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 21 en 22).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing die in hoofde van de tweede verzoekende partij genomen werd, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de nationaliteit van El Salvador en bent u op (...) 1990 geboren in San Salvador, waar u bent opgegroeid. U bent na uw middelbare studies aan de universiteit in de hoofdstad San Salvador boekhouden gaan studeren. U leerde tijdens uw studies CJA (CG: [...] en O.V.nr.: [...]) kennen met wie u op 11 juli 2020 in het huwelijk trad. Nadat u het diploma van licentiaat in boekhouden behaalde, studeerde u nog verder en behaalde u nog twee masterdiploma's in human resources en in business administratie. U zou al tijdens uw studies beginnen werken zijn als boekhouder. U baseert uw problemen volledig op de problemen van uw echtgenoot. In hoofde van hem is volgende feitenrelaas opgetekend:

"(...)"

Ter staving van uw asielrelaas legde u nog bijkomend uw paspoort voor en verder nog enkele documenten in verband met uw diploma's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van een (toegeschreven) politieke overtuiging werd gevisieerd. Uit jullie verklaringen blijkt dat uw man op 1 oktober 2021 werd benaderd door twee bendeleden van de bende 18 die van jullie eisten om jullie huis te verlaten. Op 19 november 2021 zouden twee bendeleden uw partner om het leven hebben proberen te brengen toen hij zich in de buurt van zijn werk parkeerde. Jullie tonen op geen enkel moment aan in El Salvador gevisieerd te zijn omwille van een (toegeschreven) politieke opvatting of opinie. Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing of poging tot ontvoering, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Verder dienen, wat de aannemelijkheid van jullie asielmotieven betreft, volgende opmerkingen te worden geformuleerd, zoals aangegeven in de beslissing van uw man:

"(...)"

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in

artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysapresunepisodemigratoire20210713.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen. Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan tenslotte aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheids_situatie20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm

waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De documenten die u nog bijkomend voorlegde, zijn niet van aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzen. Deze documenten bevestigen enkel uw persoonsgegevens en de diploma's die u heeft behaald. Deze zaken staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht

Verzoekers gaan in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin hebben. Verzoekers wijzen er ook op dat ze opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud op 23 mei 2022 hebben overgemaakt aan de verwerende partij. Ze citeren ook uit de Nansen Note 2021/2 omtrent El Salvador.

Verzoekers betogen verder dat, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zou zijn dat zij niet in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus, zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers geven aan niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van zijn motivering over de actuele veiligheidssituatie in El Salvador kan stellen dat zij *“terug kunnen keren naar El Salvador zonder gevaar voor hun leven”*. Zij stellen dat de (humanitaire) situatie in El Salvador anno 2022 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en dat het beschouwd wordt als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, ter illustratie waarvan zij citeren uit het artikel “El Salvador: A Nation Held Hostage – a photo essay” van The Guardian van 22 november 2019. Verzoekers verwijzen nog naar de *“ontsporende situatie van veralgemeend geweld”* in El Salvador en citeren hiertoe uit het persartikel, “El Salvador’s Bukele deploys military after spike in murders” van Reuters van 12 november 2021 en het persartikel “El Salvador Police confirm 20 homicides in one day” van PL News van 11 november 2021. Verzoekers merken nog op dat zij door de coronacrisis niet enkel geconfronteerd zullen worden door bendes die hen afpersen, maar ook dat zij geen werk zullen hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte. Verzoekers besluiten dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en hen ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Zij vragen in hoofdorde te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissingen vernietigd te zien teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen

2.2. Aan hun verzoekschrift voegen verzoekers volgende documenten toe: de bestreden beslissingen, het bewijs *pro deo*-bijstand, de Nansen Note “El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag” 2021/2, de *“foto wagen + kaart tarjeta de circulation”*.

3. Aanvullende nota

De Raad ontvangt vanwege de verwerende partij een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie in de El

Salvador actualiseert. In de aanvullende nota zijn weblinks opgenomen naar de COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire” van Cedoca van 4 juli 2022

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partijen verklaren uit El Salvador gevlucht te zijn omwille van bedreigingen van benedeleden, vermoedelijk van bende 18. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partijen verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partijen.

6.2. Uit de objectieve landeninformatie (zie de weblinks opgenomen in de bestreden beslissingen en de aanvullende nota van de verwerende partij, alsook de informatie toegevoegd in het verzoekschrift), blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *"El Salvador. Situation sécuritaire"* van 4 juli 2022 (hierna: COI Focus 4 juli 2022); UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld, zoals onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden, personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*"may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of*

the individual case”; “Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”; “Depending on the particular circumstances of the case (...)”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn geslacht, leeftijd, achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad zal daarom verder nagaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen.

Zoals hierna zal blijken, blijven de verzoekende partijen evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

6.3. Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming brengen verzoekers de volgende documenten bij: hun identiteitskaarten en paspoorten, kopie van de klacht ingediend op 2 oktober 2021, een brief van hun advocaat in El Salvador om deze klacht te laten certificeren, de vliegtuigtickets van hun reis naar België, de notariële akte van hun huis, hun universitaire diploma's, documenten in verband met hun werk waaronder een loonafschrift en een werkbadge, hun huwelijksakte, algemene nieuwsberichten in verband met de wijken waar verzoekers woonden, de vliegtuigtickets en de hotelreservaties van hun huwelijksreis in 2020, maar die omwille van COVID 19 geannuleerd werd, foto's van de beschadigde auto en de kaart "tarjeta de circulation".

De identiteitskaarten, de paspoorten en de huwelijksakten hebben betrekking op identiteitsgegevens en de aanverwantschapsband, elementen die niet betwist worden. Evenmin wordt het opleidingsniveau en de tewerkstelling alsook de reisweg van de verzoekende partijen betwist.

De klacht bij het parket en de hiermee samenhangende brief van verzoekers' advocaat is opgesteld op basis van de verklaringen van de verzoekende partijen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. De verzoekende partijen brengen geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde. Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen op goede gronden gemotiveerd dat: *"Bovendien kan hier in de marge nog worden opgemerkt dat u nergens in deze aangifte uitdrukkelijk het vermoeden heeft uitgedrukt dat de twee mannen die u hadden bedreigd, behoorden tot de bende van 18 zoals u op het CGVS wel verklaarde. Toen u werd gevraagd of u dit ook had verklaard op het politiebureau en of dit in het PV was opgenomen, antwoordde u bevestigend. U werd ermee geconfronteerd dat dit nochtans niet bleek uit het 'relato des hechos'. Toen u het vervolgens nalas, gaf u toe dat het niet uitdrukkelijk was vermeld maar wel dat de mannen naar de wijk Miramar gingen waardoor men kon afleiden dat ze tot de bende 18 behoorden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 172-178). Dat u klaarblijkelijk de inhoud van de door u ingediende aangifte niet zo goed kent hoewel het document het enige concrete document is ter staving van uw beweerde problemen in El Salvador, doet verder twijfels rijzen over uw geloofwaardigheid."* Deze motieven worden op generlei wijze betwist of weerlegd door de verzoekende partijen.

De trajeta de circulacion toont weliswaar aan dat de auto afgebeeld op de foto's aan verzoekers toebehoort, doch deze foto's geven geen uitsluitel over de precieze omstandigheden waarin deze schade tot stand is gekomen.

De door de verzoekende partijen toegevoegde informatie omtrent de situatie in hun wijk van herkomst is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op hun persoonlijke, individuele situatie. Op zich volstaat deze informatie dan ook niet teneinde de door hen voorgehouden vervolgingsfeiten *in concreto* aannemelijk te maken.

Hoewel de verzoekende partijen zich aldus wel hebben ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om hun vrees voor vervolging en hun reëel risico op ernstige schade concreet aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partijen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

6.4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partijen niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partijen omtrent de beweerde problemen die zij in El Salvador stellen te hebben ondervonden. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan deze problemen. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal terecht dat:

(i) de verzoekende partijen tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd:

- (a) de eerste verzoekende partij enerzijds verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud dat ze haar paspoort op haar werk nodig had, daar ze in haar hoedanigheid van departementshoofd soms het land diende te verlaten en anderzijds verklaart ze dat ze nooit eerder dan november 2021 gebruik gemaakt heeft van haar paspoort;
- (b) de eerste verzoekende partij verklaart dat ze hun paspoorten van thuisuit niet hadden meegenomen, maar dat haar broer hun paspoorten op hun respectievelijke werkplek opgehaald heeft, terwijl de tweede verzoekende partij verklaart dat zij wel hun paspoorten van thuisuit hadden meegenomen toen ze op 1 oktober 2021 besloten hadden om het huis te verlaten in navolging van het voorgehouden incident;
- (c) enerzijds verklaart de eerste verzoekende partij dat de zussen van de tweede verzoekende partij zich in hun kamers bevonden toen ze in de woning van de moeder van de tweede verzoekende partij toekwamen na het incident van 1 oktober 2021 en ze hen later zouden hebben ingelicht over wat ze hadden meegemaakt, maar zonder hen mee te delen dat ze met de dood bedreigd waren. Anderzijds stelt de tweede verzoekende partij dat haar zussen zich bevonden in de ruimte op het moment dat ze aan hun moeder vertelden wat hen overkomen was. Het was aldus niet nodig om het hen achteraf op een minder expliciete manier mee te delen;
- (d) enerzijds stelt de eerste verzoekende partij dat ze de aandacht van de bewakers op haar werk tijdens het incident van 19 november 2021 getrokken heeft door te claxonneren, maar anderzijds verklaart dat de bewakers naar buiten zijn gekomen omdat ze de impact op de auto gehoord hebben;
- (e) enerzijds verklaart de eerste verzoekende partij dat de bewakers niet gereageerd hebben en niet gevraagd hebben hoe het met haar ging, alhoewel de eerste verzoekende partij voorhoudt dat ze getuige waren van een moordpoging op een werknemer van het bedrijf dat ze dienden te bewaken. Het gegeven dat de eerste verzoekende partij vervolgens verklaart dat het incident zich voorgedaan heeft buiten de parking van het bedrijf daar ze haar auto daar had geparkeerd, is evenmin overtuigend. Anderzijds verklaart de tweede verzoekende partij dat ze van de eerste verzoekende partij vernomen had dat *“dat de bewakers bij u hadden geïnformeerd of alles goed was met u.”* en *“Uw echtgenote lichtte hierop toe dat de bewakers door het lawaai naar u waren gekomen en u wel degelijk hadden benaderd.”*

(ii) *“Vervolgens is het opmerkelijk dat jullie geen aangifte hebben gedaan van het incident dat u op 19 november 2021 zou zijn overkomen en dat onlosmakelijk samenhangt met het incident van 1 oktober 2021. U zou immers op 19 november 2021 één van de twee bendeleden herkend hebben van de keer dat u op 1 oktober 2021 werd bedreigd. Dit is des te opmerkelijker aangezien u in El Salvador een advocaat heeft geëngageerd om jullie belangen in verband met deze zaak verder te behartigen. Deze advocaat zou zijn ingeschakeld om de klacht die u had ingediend op 2 oktober te laten certificeren (zie notities*

persoonlijk onderhoud, vragen 2-4). U werd gevraagd wat hiervan de reden was. U antwoordde dat het geen zin had omdat naar aanleiding van de eerste klacht al duidelijk gebleken was dat het gerecht in El Salvador niet in actie schoot. Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is immers onbegrijpelijk dat u enerzijds een advocaat engageert om uw belangen met betrekking tot deze problemen verder te kunnen behartigen op het moment dat u zich in het buitenland bevindt, maar dat u het anderzijds onnodig vindt om een aangifte te doen van het tweede incident hoewel dit dus samenhangt met het eerste incident, zogenaamd omdat u geen vertrouwen heeft in het gerecht van El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 205-212). Uw echtgenote werd hier eveneens mee geconfronteerd. Zij verklaarde dat wanneer de twee mannen zouden opgepakt worden hen nog bijkomende feiten ten laste konden gelegd worden (zie notities persoonlijk onderhoud 2124072B, vragen 131-133). Deze uitleg van uw echtgenote kan evenmin overtuigen. Het is immers allerm minst duidelijk waarom men pas na de arrestatie van de mannen hen bijkomende feiten zou kunnen ten laste leggen.”

(iii) verzoekers niet meer concrete informatie kunnen geven over hetgeen er met hun woning gebeurd is na hun vertrek uit El Salvador, terwijl de eerste verzoekende partij heel haar leven in deze woning gewoond heeft.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

In voorliggend verzoekschrift slagen de verzoekende partijen er niet om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven zij slechts steken in het louter volharden in hun ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Ter terechtzitting erkent de verwerende partij dat ze de email van 23 mei 2022 ontvangen heeft waarin verzoekers opmerkingen formuleerden omtrent de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekers tonen met deze blote *post-factum* bewering in hun email van 23 mei 2022 waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt, niet aan dat wat in de notities van het persoonlijk onderhoud werd opgenomen niet overeenstemt met hetgeen zij werkelijk hebben verklaard. Verzoekers' verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar en laten dan ook geen ruimte voor de nuancering die verzoekers trachten aan te brengen in een poging om deze met elkaar in overeenstemming te brengen.

Waar de verzoekende partijen in het verzoekschrift volharden dat de zussen van de tweede verzoekende partij zich in hun kamer bevonden en vandaar het gesprek deels gehoord hebben en daarom naar de woonkamer gekomen zijn waarna de verzoekende partijen op een korte, minder expliciete manier hun relaas hebben verteld, gaan de verzoekende partijen eraan voorbij dat de tweede verzoekende partij uitdrukkelijk verklaard heeft dat haar zussen erbij waren en dat ze alles één keer verteld hebben (notities persoonlijk onderhoud, vraag 92).

In het verzoekschrift stellen verzoekers dat ze niet verklaard hebben dat de bewakers naar buiten gekomen zijn omdat ze een geweer hoorden afgaan, maar wel in navolging van een luide knal/claxonneren. Dit is inderdaad zo. Echter heeft de eerste verzoekende partij bij het invullen van de vragenlijst op DVZ verklaard dat de bewakers naar buiten gekomen zijn in navolging van de knal van de betonblok die op haar auto viel. Ze heeft niet aangegeven dat ze geclaxonneerd heeft. Terwijl tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf de eerste verzoekende partij aan dat de bewakers in navolging van het claxonneren naar buiten gekomen zijn. De tweede verzoekende partij heeft bij het invullen van de vragenlijst CGVS op DVZ uitdrukkelijk gesteld dat: *“mijn man maakte lawaai tot de security buiten kwam van zijn werk”*. Ondanks het feit dat voormelde vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van de verzoekende partijen worden verwacht dat zij éénduidige verklaringen afleggen omtrent de wezenlijke elementen uit hun vluchtrelaas, onder meer omtrent de reactie van de bewakers. Er is een essentieel verschil tussen het gegeven dat de bewakers naar buiten gekomen zijn daar ze zelf het lawaai van de betonblok gehoord hebben, en de eerste verzoekende partij die lawaai maakt/claxonneert om de aandacht van de bewakers te trekken, en aldus

om hulp vraagt. Dat de eerste verzoekende partij hieromtrent geen éénduidige verklaringen afgelegd heeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van het voorgehouden vluchtrelaas. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekende partijen de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moeten beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikken, evenals de risico's die zij lopen indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier, verklaring voorafgaand aan vragenlijst).

Waar de verzoekende partijen in het verzoekschrift betogen dat de verwerende partij de werking van de El Salvadoraanse politie niet kent. De politie is immers gefiltreerd door bendeleden en ze verwijzen naar de opmerkingen die de politieagent telefonisch gemaakt heeft. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt inderdaad dat er sprake is van corruptie in het politiekorps, dat de bevolking weinig vertrouwen heeft in de werking van de politie enz. De verzoekende partijen gaan er echter aan voorbij dat de kern van het argument van de verwerende partij niet zo zeer de werking van de Salvadoraanse politie is, maar wel het inconsequent gedrag van de verzoekende partijen: *“Het is immers onbegrijpelijk dat u enerzijds een advocaat engageert om uw belangen met betrekking tot deze problemen verder te kunnen behartigen op het moment dat u zich in het buitenland bevindt, maar dat u het anderzijds onnodig vindt om een aangifte te doen van het tweede incident hoewel dit dus samenhangt met het eerste incident, zogenaamd omdat u geen vertrouwen heeft in het gerecht van El Salvador (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 205-212).”*

Voor het overige komen de verzoekende partijen in hun verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in hun eerdere verklaringen, het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het opwerpen van blote beweringen, zonder op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in El Salvador, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partijen.

6.5. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat zij bij terugkeer naar El Salvador een risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun verblijf in het buitenland, dient gewezen op het volgende.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus *“El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021 (hierna: COI Focus 13 juli 2021), kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven (zie COI focus 13 juli 2021, p. 17 e.v.).

Verschillende bronnen geven aan dat een verblijf in het buitenland op zich geen veiligheidsrisico inhoudt bij terugkeer maar dat een eventueel risico bij terugkeer eerder afhankelijk is van de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek uit El Salvador (COI Focus 13 juli 2021, p. 25). Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds persoonlijk bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador, enerzijds, en de andere terugkeerders, anderzijds.

Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, waarnaar de verzoekende partijen verwijzen en dat handelt over de situatie van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft een duidelijk verband kunnen vaststellen tussen het geweld bij terugkeer en de redenen van de oorspronkelijke vlucht

uit El Salvador (p. 2). Het rapport bespreekt dan ook voornamelijk voorbeelden van personen die naar de Verenigde Staten waren gevlucht voor bendegeweld en die reeds voor hun vertrek persoonlijk werden geïnterviewd door de bendes. Uit dit rapport blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerders bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer (p. 29 e.v.; COI Focus 13 juli 2021, p. 18).

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van persoonlijke bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een gegronde vrees voor vervolging als terugkeerders aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. De verzoekende partijen slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de beweerde problemen van de verzoekende partijen met leden van de bendes niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of zwaarwichtig genoeg om voor internationale bescherming in aanmerking te komen. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat zij voor hun vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier zijn gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stonden van bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoekende partijen El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen in hun hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden geïnterviewd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in het buitenland hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat de verzoekende partijen bij terugkeer te maken zouden kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico op afpersing waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat het verblijf van de verzoekende partijen in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of omdat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partijen zo lang in België hebben verbleven dat zij niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels. Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van de verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst te bereiken om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat de verzoekende partijen bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen niet geloofwaardig en/of niet langer actueel of voldoende zwaarwichtig worden geacht.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat de verzoekende partijen nalaten concreet

aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

6.6. Nu aan de voorgehouden problemen met bendeleden geen geloof kan worden gehecht, dan wel dient te worden vastgesteld dat deze problemen niet langer actueel of onvoldoende zwaarwichtig zijn, maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat zij vallen onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat zij om deze reden een gegronde vrees hebben of een reëel risico lopen. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich dan ook niet langer op.

De verzoekende partijen brengen geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

6.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor de verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die in het rechtsplegingsdossier ter beschikking wordt gesteld, wordt niet betwist dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waar de bendes zich schuldig aan maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat

wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Op 7 maart 2022 werd door de Salvadoraanse autoriteiten de noodtoestand uitgeroepen. In het kader hiervan wordt melding gemaakt van het op grote schaal arresteren en vasthouden van personen die ervan worden beschuldigd een band te hebben met de bendes. Hierbij is echter ook sprake van willekeurige arrestaties van onschuldige burgers, alsook van mishandelingen, mensenrechtenschendingen en extra-juridische arrestaties (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Hoewel er sprake is van een groeiende onzekerheid over de verdere evolutie, zijn er echter geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat ingevolge het uitroepen van de noodtoestand door de Salvadoraanse autoriteiten er alsnog sprake is van een situatie waarbij het geweld in El Salvador willekeurig van aard is. Hoewel de Salvadoraanse autoriteiten ook onschuldige burgers arresteren, blijkt uit de informatie dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn (COI Focus 4 juli 2022, p. 14). Aldus dient vastgesteld te worden dat de Salvadoraanse autoriteiten nog steeds voornamelijk burgers met een duidelijk profiel viseren. De informatie die de verzoekende partijen bijbrengen ligt in dezelfde lijn als de voorgaande analyse.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Dat er extreem geweld wordt gebruikt, betekent evenmin dat het geweld willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van de verzoekende partijen geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werden gemaakt.

Voor het overige brengen de verzoekende partijen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de voorgaande appreciatie kunnen ombuigen. De informatie die de verzoekende partijen bijbrengen in hun verzoekschrift ligt immers in dezelfde lijn als de door de verwerende partij bijgebrachte informatie. Er blijkt immers tevens uit dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is, doch dat dit geweld voornamelijk doelgericht van aard is en dus niet willekeurig.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen.

en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS